Diamond Mountain University
Depth Course 6: Setting Fire to Your Meditation, Part III

Reading One: Nothing At All to See

The following translation is an excerpt from Master Kamalashila's text on meditation., called Bhavana Krama, or The Steps of Meditation. Master Kamalashila wrote three such books on meditation, all with the same title, the one we are using is the first one. This work can be found in Tibetan in the ACIP database, TD3915, folios 33B-34B.

****

དེ་སྐད་མདོ་ལས་ཀྱང་གསུངས་ཏེ།

तथा चोक्तं सूत्रे ।

We find these words in the sutras:

དོན་དམ་པ་མཐོང་བ་གང་ཞེ་ན། ཆོས་ཐམས་ཅད་མཐོང་བ་མེད་པ་གང་ཡིན་པའོ་ཞེས་འབྱུང་ངོ་།།

कतमं परमार्थदर्शनम्। सर्वधर्माणाम् अदर्शनम्। इति ॥

> What does it mean, you ask, to "see the ultimate"? It means when you look at any existing thing, there is nothing to see.

འདིར་དེ་ལྟ་བུའི་མཐོང་བ་མེད་པ་ལ་དགོངས་ཏེ། མི་མཐོང་བ་ཞེས་བཀའ་སྩལ་གྱི་མིག་བཙུམས་པ་དང་། དམུས་ལོང་ལ་སོགས་པ་ལྟ་བུ་རྐྱེན་མ་ཚང་བ་དང་། ཡིད་ལ་མི་བྱེད་པས་མི་མཐོང་བ་ནི་མ་ཡིན་ནོ། །

अत्रेदृशम् एवादर्शनम् अभिप्रेतम्। न तु निमीलिताक्षजात्यन्धानाम् इव प्रत्ययवैकल्याद् अमनसिकारतो वा यद् अदर्शनम्।

When Lord Buddha told us not to see, what he really meant was that there isn't anything *to* see, as stated in the quotation above. It is not that we don't see because we lack some essential physical component and are blind or the like, or because we are purposely avoiding it, such as when we close our eyes.

དེ་བས་ན་དངོས་པོར་མངོན་པར་ཞེན་པ་ལ་སོགས་པ་ཕྱིན་ཅི་ལོག་གི་བག་ཆགས་མ་སྤངས་པས་འདུ་ཤེས་མེད་པའི་སྙོམས་པར་འཇུག་པ་ལ་སོགས་པ་ལས་ལངས་པ་བཞིན་དུ་དངོས་པོ་ལ་སོགས་པ་མངོན་པར་ཞེན་པའི་རྩ་བ་ཅན་འདོད་ཆགས་ལ་སོགས་པ་ཉོན་མོངས་པའི་ཚོགས་ཡང་འབྱུང་བའི་ཕྱིར་རྣལ་འབྱོར་པ་མ་གྲོལ་བ་ཉིད་དུ་འགྱུར་རོ། །

ततो भावाभिनिवेशादिविपर्यासवासनाया अप्रहीणत्वात्। असंज्ञिसमापत्त्यादिव्युत्थितस्येव पुनर् अपि भावाभिनिवेशमूलस्य रागादिक्लेशगणस्योत्पत्तेर् अमुक्त एव योगी भवेत्।

The point is, if we have not eliminated the seeds for the mistake, such as our deeply-ingrained belief in a functioning thing, then it is just like when we enter into a state of non-conceptual thought—we must inevitably rise to face once again the entire tormented mass of desire and the rest. For our feelings of desire and so on have as their source a deep-rooted view that there do exist functioning things out there. And because of this, the yogi is still completely denied freedom.

འདོད་ཆགས་ལ་སོགས་པའི་རྩ་བ་ནི་དངོས་པོ་ལ་མངོན་པར་ཞེན་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་འཕགས་པ་བདེན་པ་གཉིས་བསྟན་པ་ལས་ཀྱང་བཀའ་སྩལ་ཏོ། །

भावाभिनिवेशमूलो रागादिर् आर्यसत्यद्वयनिर्देशादौ वर्णितः ।

This point is also expressed in the exalted sutra, *Presentation of the Two Truths:*

> At the root of desire and the rest
> Lies a deep belief in functioning things.

རྣམ་པར་མི་རྟོག་པ་ལ་འཇུག་པའི་གཟུངས་ལས་ཡིད་ལ་མི་བྱེད་པས་གཟུགས་ལ་སོགས་པའི་མཚན་མ་སྤོང་ངོ་…

यत् पुनर् उक्तम् अविकल्पप्रवेशधारण्यां अमनसिकारतो रूपादिनिमित्तं वर्जयति । इति ॥

Now in *The Sacred Words which Send us into Non-Conceptual Thought,* it is stated:

> We rid ourselves of the indications of form and the rest by not bringing them to mind.

ཞེས་གསུངས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཡང་ཤེས་རབ་ཀྱིས་བརྟགས་ན་མི་དམིགས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ། དེར་ཡིད་ལ་མི་བྱེད་པར་དགོངས་ཀྱིས། ཡིད་ལ་བྱེད་པ་མེད་པ་ཙམ་ནི་མ་ཡིན་ཏེ། འདུ་ཤེས་མེད་པའི་སྙོམས་པར་འཇུག་པ་ལ་སོགས་པ་ལྟར་ཐོག་མ་མེད་པའི་དུས་ནས་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་ལ་མངོན་པར་ཞེན་པའི་ཡིད་ལ་བྱེད་པ་སྤངས་པ་ཙམ་གྱིས་སྤོང་བ་ནི་མ་ཡིན་ནོ། །

तत्रापि प्रज्ञया निरूपयतो यो ऽनुपलम्भः स तत्रामनसिकारो ऽभिप्रेतो न मनसिकाराभावमात्रम्। न ह्यसंज्ञिसमापत्त्यादिर् इव अनादिकालिको रूपाद्यभिनिवेशो मनसिकारपरिवर्जनमात्रात् प्रहीयते ।

Here too, what is meant by "not bringing them to mind" is that if we analyze these indications with wisdom, we won't find, won't *see*, anything at all. And thus it cannot refer to simply not thinking of something. Since beginningless time we have entered into states where our conceptual thoughts have stopped; obviously, this fierce belief in objects of form and so on cannot be eliminated merely by abandoning our thoughts.

ཐེ་ཚོམ་མ་སྤངས་པར་ནི་སྔོན་དམིགས་པའི་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་ལ་མངོན་པར་ཞེན་པའི་ཡིད་ལ་བྱེད་པ་ཡོངས་སུ་སྤང་བར་མི་ནུས་ཏེ། མེ་མ་སྤངས་པར་ཚ་བ་སྤང་དུ་མི་རུང་བ་བཞིན་ནོ། །

संशयाप्रहाणे तु न पूर्वोपलब्धेषु च रूपादिष्वभिनिवेशमनसिकारपरिवर्जनं शक्यं कर्तुम् अग्न्यपरिवर्जने दाहापरिवर्जनवत्।

If we cannot eliminate doubt, we'll never entirely be able to eliminate bringing to mind forms and the rest of the objects we are used to perceiving; meaning, we won't be able to get rid of our deep-rooted belief in them. It would be just as impossible to let go of heat without letting go of fire.

འདི་ལྟར་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་རྣམ་པར་རྟོག་པ་འདི་དག་ཚེར་མ་ལ་སོགས་པ་བཞིན་དུ་སེམས་ལས་ལག་པས་དབྱུང་ཞིང་བསལ་དུ་མི་རུང་སྟེ། ཐེ་ཚོམ་གྱི་ས་བོན་སྤང་དགོས་པའི་ཕྱིར་རོ། །

तथामी रूपादिमिथ्याविकल्पाः कण्टकादिवद् उत्कील्य न हस्तेन चेतसो ऽपनेतव्याः। किं तर्हि संशयबीजापगमात्।

These mistaken conceptions of form and the rest are wedged in like thorns. It is impossible to pull out and remove them from the mind with your hand, because first you must remove the seed of doubt.

ཐེ་ཚོམ་གྱི་ས་བོན་དེ་ཡང་རྣལ་འབྱོར་པའི་ཏིང་ངེ་འཛིན་གྱི་སྣང་བ་བྱུང་སྟེ། ཤེས་རབ་ཀྱི་མིག་གིས་བརྟགས་ན་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་སྔར་དམིགས་པ་དམིགས་སུ་རུང་བའི་མཚན་ཉིད་དུ་གྱུར་པ་དེ་དག་མི་དམིགས་པའི་ཕྱིར་ཐག་པ་ལ་སྦྲུལ་དུ་ཤེས་པ་བཞིན་དུ་སྤང་གི ། གཞན་དུ་མ་ཡིན་ནོ། །

तच् च संशयबीजं योगिनः समाध्यालोके सति प्रज्ञाचक्षुषा निरूपयतस् तेषां रूपादीनां पूर्वोपलब्धानाम् उपलब्धिलक्षणप्राप्तानाम् अनुपलम्भाद् रज्जौ सर्पज्ञानवद् अपगच्छति नान्यथा ।

Now as for this seed of doubt, there is only one way to rid yourself of it, and no other way. You must bring the light of deep meditation to arise. You do this by doing the following examination, with the eye of wisdom. You see that form and the rest, which previously you had thought of as being defined as those things which you perceive as being form or such, are never actually perceived as such at all. That is, they are no different than a rope which you have perceived as a snake.

དེའི་ཚེ་ཐེ་ཚོམ་གྱི་ས་བོན་དང་བྲལ་བས་གཟུགས་ལ་སོགས་པའི་མཚན་མ་ཡིད་ལ་བྱེད་པ་སྤོང་ནུས་པར་འགྱུར་ཏེ། གཞན་དུ་མ་ཡིན་ནོ། །

तथा संशयबीजापगमाद् रूपादिनिमित्तमनसिकारः शक्यते वर्जयितुं नान्यथा ।

It is only when we reach the point where we are free of that seed of doubt that we are able to stop bringing to mind the indications of form and the rest. There is no other way.

དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ཏེ། ཏིང་ངེ་འཛིན་གྱི་སྣང་བ་མ་བྱུང་། ཤེས་རབ་ཀྱི་མིག་གིས་མ་བལྟས་ན་མུན་ཁུང་ན་འདུག་པའི་མི་ལྟར་ཁྱིམ་གྱི་ནང་ན་ཡོད་པའི་བུམ་པ་ལ་སོགས་པ་སོམ་ཉི་ཟ་བར་གྱུར་པ་བཞིན་དུ་རྣལ་འབྱོར་པ་ཡང་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་ཡོད་པར་སོམ་ཉི་ཟ་བ་ལྡོག་པར་མི་འགྱུར་རོ། །

अन्यथा ह्यसति समाध्यालोके प्रज्ञाचक्षुषाप्यनवलोके यथा अन्धकूपावस्थितपुरुषस्यावचरकगतघटादिष्व् इव योगिनो रूपादिषु अस्तित्वसंशयो नैव निवर्तेत ।

If we don't do it this way—if the light of deep meditation does not arise, and we do not look with the eye of wisdom, then we are like a person sitting in darkness, who is unsure whether or not he sees the water pitcher and the rest of the objects in the room. Just so would the yogi be unable to stop their uncertainty about whether or not form and the rest exists.

དེ་མ་ལོག་ན་མིག་རབ་རིབ་ཀྱི་སྐྱོན་མ་བསལ་བ་བཞིན་དུ་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་མི་བདེན་ལ། མངོན་པར་ཞེན་པ་འབྱུང་སྟེ་ཅིས་ཀྱང་མི་ཟློག་སོ། །

तदनिवृत्त्या चाप्रहीणतिमिरदोषस्येव यो ऽयुक्तो ऽलिकरूपाद्यभिनिवेशः प्रवर्तेत न केनापि निवर्त्येत ।

If we do not correct this uncertainty, it is the same as failing to remove a cataract from your eye. That fierce belief will continue to arise towards the unreal—forms and the rest, and how are you ever going to stop it?

དེ་ལྟ་བས་ན་ཏིང་ངེ་འཛིན་གྱི་ལག་གིས་སེམས་གཟུང་སྟེ་ཤིན་ཏུ་ཆ་ཕྲ་བའི་ཤེས་རབ་ཀྱི་མཚོན་གྱིས་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་ལོག་པར་རྣམ་པར་རྟོག་པའི་ས་བོན་གྱི་ཟུག་རྔུ་སེམས་དེ་ལ་ཡོད་པ་བསལ་བར་བྱའོ། །

तस्मात् समाधिहस्तेन मनः संधाय सूक्ष्मतरप्रज्ञाशस्त्रेण तत्र चेतसि रूपादिमिथ्याविकल्पबीजम् उद्धरेत्।

Thus, grab the mind with the hand of deep meditation. And with the razor-sharp blade of wisdom, cut out the seeds for misperceiving forms and the rest, which cause such torment to our mind.

དེ་ལྟར་བྱས་ན་རྩ་བ་ནས་བྱུང་བའི་ཤིང་དགས་ལས་མི་སྐྱེ་བ་བཞིན་དུ་རྩ་བ་མེད་པས་ན་ལོག་པར་རྣམ་པར་རྟོག་པའི་སེམས་ཀྱང་སྐྱེ་བར་མི་འགྱུར་རོ། །

एवं सत्युत्खातमूलाव तरवो भूमेर् निर्मूलतया मिथ्याविकल्पाः पुनश् चेतसि न विरोहन्ति।

Once we do this, it is just like trees whose roots are ripped out of the ground: if the root is not there, they cannot grow. And that state of mind which misperceives can never sprout up again either.

The following translation is an excerpt from The Great Book on the Steps of the Path, *by Je Tsongkhapa (1357-1419). The Tibetan text can be found in the ACIP catalog, S5392, folio 493B. Here, Je Tsongkhapa is quoting* My True Intent of the Sutras, *the famous sutra in which Lord Buddha taught the mind-only school.*

****

The Three Types of Vision

མདོ་སྡེ་དགོངས་འགྲེལ་ལས།

As it is stated in *My True Intent of the Sutras*:

བཅོམ་ལྡན་འདས། ལྷག་མཐོང་ལ་རྣམ་པ་དུ་མཆིས།

> O Conqueror, how many types of vision are there?

བྱམས་པ། རྣམ་པ་གསུམ་སྟེ་མཚན་མ་ལས་བྱུང་བ་དང་། ཡོངས་སུ་ཚོལ་བ་ལས་བྱུང་བ་དང་། སོ་སོར་རྟོག་པ་ལས་བྱུང་བའོ། །

> O Loving One, there are three types—that which comes from indications, that which comes from seeking, and that which comes from analysis.

མཚན་མ་ལས་བྱུང་བ་གང་ཞེ་ན། ཏིང་ངེ་འཛིན་གྱི་སྤྱོད་ཡུལ་རྣམ་པར་རྟོག་པ་དང་བཅས་པའི་གཟུགས་བརྙན་འབའ་ཞིག་ཡིད་ལ་བྱེད་པའི་ལྷག་མཐོང་གང་ཡིན་པའོ། །

> What, you ask, is that which comes from indications? This is the vision that brings to mind a mere reflection, by directing the mental process of noting towards our object of concentration.

ཡོངས་སུ་ཚོལ་བ་ལས་བྱུང་བ་གང་ཞེ་ན། དེ་དང་དེར་ཤེས་རབ་ཀྱིས་ཤིན་ཏུ་ལེགས་པར་མ་རྟོགས་པའི་ཆོས་དེ་དག་ཉིད་ཤིན་ཏུ་ལེགས་པར་རྟོགས་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར། ཡིད་ལ་བྱེད་པའི་ལྷག་མཐོང་གང་ཡིན་པའོ། །

And what, you ask, is that which comes from seeking? This is the vision which brings to mind those very objects which have not been deeply understood, in order to deeply understand them, by directing wisdom towards them.

སོ་སོར་རྟོག་པ་ལས་བྱུང་བ་གང་ཞེ་ན། དེ་དང་དེར་ཤེས་རབ་ཀྱིས་ཤིན་ཏུ་ལེགས་པར་རྟོགས་པའི་ཆོས་རྣམས་ལ་རྣམ་པར་གྲོལ་བས་ཤིན་ཏུ་ལེགས་པར་བདེ་བ་ལ་རེག་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར། ཡིད་ལ་བྱེད་པའི་ལྷག་མཐོང་གང་ཡིན་པའོ། །

And what, you ask, is that which comes from analysis? This is the vision which brings to mind a kind of release from those objects which have been deeply understood through wisdom, in order to get a deep feeling of bliss.

The following translation is an excerpt from A Method for Implementing a Review Meditation on the Briefest Essence of "The Path to Bliss," a Presentation of the Steps of the Path to Buddhahood, *by Ngulchu Dharma Bhadra (1772-1851). The Tibetan text can be found in his collected works, book #3, volume 3, and in the ACIP catalog, S6335, folio 01A.*

****

The First Two Preliminary Practices

སྦྱོར་བའི་ཆོས་དྲུག་ལས། །དང་པོ་ནི། གནས་ཁང་བྱི་དོར་བྱས་ལ་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཀྱི་རྟེན་དགྲམ་པའོ། །

The first of the six preliminary practices is to clean up your meditation area, and set up your altar.

གཉིས་པ་ནི། མཆོད་པ་གཡོ་མེད་ཅིང་བཀོད་པ་མཛེས་པར་བཤམ་པའོ།།

The second one is to set out some beautiful offerings, which you have honestly obtained.